

Sacrobosco's Sphaera

Mapping Knowledge Networks

Florian Kräutli

Max Planck Institute for the History of Science

@fkraeutli

About the Project

Led by

Matteo Valleriani

Department I, Max Planck Institute for the History of Science, Berlin

https://www.mpiwg-berlin.mpg.de/en/research/projects/DEPT1_Valleriani_Sacrobosco

Octo et quadraginta imaginū celestium noia sūt hec.

Draco	Anguis ophiuchi	Capricornus / Egoceros
Elyx: Vrsa maior	Ophiuchus / Banguifer	Buarinus
Cynosura: Vrsa minor.	Sagitta	Pisces
Bootes: Boreophylax: Arctur ⁹	Aquila	Leo: Pistor
Corona	Delphin	Eridanus
Angus	Boogian: Equus alatus	Scorpi
Engonasis: Seru nigrus	Deloton: Crigulus.	Orion: Jugale
Lyra: Fiducula.	Bruca	Lancula: Lyrius: Canis maior
Cygnus: Dolor	Taurus	Procyon: Canis minor
Circulus Jovianus	Gemini	Virgo: Rans
Cepheus	Cancer: Carcinus	Hydruntis: Chiron
Calliopeia	Leo	Bra
Andromeda	Virgo: Erigone	Hydra
Perseus	Libra: Libe	Cephus
Caput meduse	Scorpius: Hepa	Corvus
Densoch ⁹ : Erichthonius: Bariga.	Sagittarius: Chiron	Pisces notius

De zodiaco circulo. Cap. secundum

Quo zodiaco **C** Est alius circulus in sphaera qui interfecat equinoctiale et interfecat ab eodem in duas partes equales: et vna eius medietas declinat versus septentrionem: alia vero versus austrum: Et dicitur iste circulus zodiacus a 30e quod est vita: quia secundum motum planetarum sub illo est omnis vita in rebus inferioribus. Vel dicitur a zodiaco quod est animal: quia cum dividitur in 12 partes equales: quilibet pars appellatur signum: et nomen habet speciale a nomine alicuius animalis: propter proprietatem aliquam convenientem tam ipsi quam animali. Vel propter dispositionem stellarum fixarum in illis partibus ad modum huiusmodi animalium. **I**ste vero circulus latine dicitur signifer: quia fert signa vel quia dividitur in ea. **A**b Aristotele vero in libro de generatione et corruptione dicitur circulus obliquus: vbi dicit quod secundum accessum et recessum solis in circulo obliquo fiunt generationes et corruptiones in rebus inferioribus. Nomina autem signorum: zodiaci natio: et numerus: in his patent versibus. Sunt aries: taurus: gemini: cancer: leo: virgo: libra: scorpis: architenens: caper: amphora: pisces. **Q**uodlibet autem signum dividitur in 30 gradus. Unde patet quod in toto zodiaco sunt 360 gradus. Secundum autem astronomos iterum quilibet gradus dividitur in 60 minuta: quodlibet minutum in 60 secunda: quodlibet secunda in 60 tertia: et sic deinceps vsq; ad 10. Et sicut dividitur zodiacus ab astronomo: ita et quilibet circulus in sphaera: siue maior: siue minor: in partes consimiles. cum omnis etiam circulus in sphaera preter zodiacum intelligatur sicut linea vel circulus: solus zodiacus intelligitur vt superficies habens in latitudine sua 12 gradus: de cuiusmodi gradibus iam locuti sumus. Unde patet quod quidam inveniuntur in astrologia dicentes signa esse quadrata: nisi abutentes nomine eam appellent quadratum et quadrangulum. Signum enim habet 30 gradus in longitudine: 12 vero in latitudine. Linea autem dividens zodiacum in circuitu ita quod ex vna parte sui reliquat sex gradus: et ex alia parte alios sex: dicitur linea egyptica: quoniam quando sol et luna sunt linealiter sub illa: contingit egyptis solis aut lune. Solis vt si fiat nouilunium: et luna interponatur recte inter aspectus nostros et corpus solare. Lune vt in plenilunio: quando sol lune opponitur diametraliter. Unde egyptis lune nichil aliud est quam interpositio terre inter corpus solis et lune. Sol quidem semper decurrit sub egyptica: omnes vero alii planetæ declinant vel versus septentrionem: vel versus austrum: quandoque autem sunt sub egyptica. Pars vero zodiaci que declinat ab equinoctiali versus septentrionem: dicitur septentrionalis: vel borealis: vel arctica. Et illa sex signa que sūt a principio arietis vsq; in finem virginis: dicitur signa septentrionalia. Alia pars zodiaci que declinat ab equinoctiali versus meridiem: dicitur meridionalis: vel australis: vel antarctica. Et sex signa que sūt a principio libe vsq; in finem piscium: dicitur meridionalia: vel australia. **C**ū autem dicitur in arietem est sol: vel in alio signo: sciendum est

Signa zodiaci.

Linea egyptica.

q' hec prepositio in: sumit pro sub: scdm q' nūc accipimus signū. In alia autē significatio: ne dicit signū pyramis quadrilatera: cuius basis est illa superficies quam appellamus signum: vertex vero eius est in centro terre. Et scdm hoc proprie loquendo possumus dicere planetas esse in signis. Tertio modo dicit signū: vt intelligantur sex circuli transcutes super polos zodiaci: et per principia duodecim signorum. Illi sex circuli diuidunt totam superficiem sphaere in duodecim partes latas in medio: arciores vero iuxta polos zodiaci: et quilibet pars talis dicitur signū: et nomen habet speciale a nomine illius signi quod intercipit inter suas duas lineas. Et scdm hanc acceptionem stelle que sunt iuxta polos: dicitur esse in signis. Item intelligatur corpus quoddam: cuius basis sit signū scdm q' nunc ultimo accepimus signum: acumen vero eius sit super artem zodiaci. Tale igitur corpus in quarta significatio ne dicitur signū: scdm quam acceptionem totus mundus diuiditur in 12 partes equales que dicuntur signa: et sic quicquid est in mundo: est in aliquo signo.

1 Zodiaci dicitur q' sit circulus maior: equator in duobus punctis: que sunt principia arietis et librae vt rursus: cuius vna medietas ad septentrionem: altera vero ad austrum declinat: et pars ea que ad septentrionem declinat: arctica dicitur et septentrionalis: sex signa arctica: taurū: geminos: cancerum: leonem: et virginē continent: que et septentrionalia dicuntur: pars autē ad austrum declinans australis nominatur: sex idemdem signa australia: libram: scorpiū: sagittarium: capricornium: aquarium: et pisces in se continent. Et intelligitur zodiacus latitudine duodecim graduum habere: q' est latitudo totius celi abutens tricesima parte. Intelligitur item in media latitudine 300000 linea eam latitudinem in duo equa partem: vitro citroque sex latitudinis gradus relinquere: que dicitur egyptica.

2 Est ergo egyptica circulus maior: latitudinem zodiaci i duo equa partem: q' ideo egyptice nomen sortitur: q' nūc egyptis hoc est solis latitudo deliquit: nisi egyptis q' sub eodem linea in eodem: aut oppositis gradibus occurrant eodem quod est solare futurū sit deliquit: aut oppositis vero si luna: et sol semper sub ea linea motus incedit: atq; vltro citroque declinat: deinde ceteri aut planetarum: sub ea: nūc aut: nūc vltro citroque vagantur: q' ea latitudo moueretur q' ad arctū: reliquas vagi feruntur: latitudinem tū dicitur habere septentrionalē. In altera latitudinem declinationem tū habet meridionalē. Et circuli omnes in duodecim equos partes secant que signa nominantur: et signa quilibet rursus in triginta gradus: quo fit vt circulus quisq; 360 gradus partitur in duodecim: et quilibet in triginta duodecim: et 360 partem: et nascitur.

3 Et signa in zodiaco peculiaria nomina sibi sortuntur: atq; videntur sunt: Bries: Taurus: Gemini: Cancer: Leo: Virgo: Libra: Scorpius: Sagittarius: Capricornus: Buarinus: Pisces. In ceteris autē circulis nomina nulla sunt sortita: sed dicitur signa nūcupantur. cetera autē fractiones ex fronte libri nostre sunt. Ad hoc emendat eos qui dicebant signa zodiaci esse quadrata cum quadratum sit superficies: quatuor equalium laterum: atq; angularium: modo latens vnum signi zodiaci est duodecim graduum et alterum triginta: quod quidem minus altero esse cognoscitur nam alterius duplum scilicet alterum.

4 Dicitur declinat quod tali sermone: sol est in arietem aut taurum aut libram intelligere debemus: tū sol in arietem ferat et aries octauo circulo sit i octauo circulo et omni mobilis in polo. vtriusq; enim et octauo et omni circuli mobilis proprius ponit zodiacus: dicitur polo q' eo sermone intēditur: solē esse sub arietem aut sub taurum. et ita quoque de libris et capi in polo subter signū in ea significatio: in qua paulo ante finitū est.

5 Sed alias tres ponit significaciones signi: que minus astronomico proprie sumptis: sed vertex pyramidis q' conus in centro terre intelligatur: est enim pyramis figura solida a cuius vna superficie latera ad vnum punctū creata concurrunt: et ea superficies a qua erigitur latera pyramidis basis nūcupatur: et punctus ad quem concurrunt pyramidis vertex atq; conus: et hoc pacto vltimo nomine signi: quicquid sub signifero circulo continetur potest dici: vt pars esse in signo. Secūda est vt signū accipiantur pro duodecima parte sphaerica vt sphaera intelligatur diuisi per circulos secūdo egyptice interfecit: quos primus per principia arietis et libere secūdo per eos fines et principia tauri et scorpiū transeat: tertius per fines tauri et scorpiū et per principia geminorum et sagittarii transeat: et hūc in modū consequenter. et pars celi duodecima inter priores mox circulos arietem medius intercipientes signū arietis nūcupatur et hoc pacto de tauri: geminorum: citro: et reliquis. Tercia est vt signū pro maiori vicia. duodecima parte accipiantur: ita scy vt intelligamus totam corporeā machinā in duodecim equas partes diuisam per superficies circuloū sese in polo egyptice (vt modo dictum est) secantiam: quos priores quique vni et vni in latitudine media: signa opposita intercipientes vt primus et secundus ex vna parte in medio claudat arietem: et ex altera libram: et secundus et tertius taurū et scorpiū: tertius et quartus geminos et sagittarii: quartus et quintus cancerum et capricornium: quintus et sextus leonem et aquarii: sextus et primus virginē et pisces. Quia fit vt sex circuli tota corporeā in 12 ebina in duodecim equas partem: ite hoc pacto intelligatur diuisi: atq; quicquid est in vniuerso posse dici hoc pacto: vt pars esse in signo. sed he tres superiores signi significaciones (vt iam dictum est) parum ad astronomiam momenti affertur: prima autem magis accommodata est scilicet de his abanoditis q' parte forte dicitur esse videbitur.

De duobus coluris. Cap. terciū.

b.4.

Seco memot vide abli: qnerot o incunde fobalis
 Accoant modris lea q arma malis.
 Et carco vobis scitpicas detruas ia otas:
 Quatuor autinos picias ota facit.
 Picias emi sunt septē stelle tauri q et atlantico dicunt: que quidē in cosmico mūdomeqz ota fere
 in medio veris oannē qz ota chronico fere in medio autūta septē atlantis sitab⁹ hoc nota fornie. Ele
 ctra: Blicone: Lelono: Werope: Adrophe: Tagre: Waa. Hoc hoc mirū quōd fuerit emi Bclat W
 curas trūmēgillus atlantis nepos: mēgico astronomi: et ferme eius arns reperito: qui nota siberis
 bus fecerunt: que adhuc obseruat posteritas: vt par est credere mēdice opifereqz artis pamos reperito
 res suos fecisse nota rebus: quos in singulariter inquit Duidius picias ota: ea singulari signiqz appē
 lanone Nauā intelligamus: que ob honore mercurij picias os nome sibi peculiariter vēdicat ac alicui.
 Occasus chronico est descensio signi aut stelle sub horisontē post solis occasum.
 Deliacus oimus q et solaris dicitur: est ca signū aut stella a rabus solis emergēs scipit apparē: quā pū⁹ foli
 lis penna: vicinū atqz videri nō sinebat. Signū emi iunctūm⁹ offūdit atqz offuscet videriqz nō gmitit.
 Deliacus occasus est cū prius astrū aut stella videret⁹ hanc quāqz ā plius videri sinit solis vicinā vt in
 coetu solis et lune cōtingit iam nō videri. Astri notē: celestē imaginē: signūqz celestē cōprehēdam⁹. Et de
 tres ortū: occasūqz modi ex greco vocabulo cosmos: chronos: et helios: q sūt mūdus: tps: sol: nota
 sumā: poetiqz dicunt: qz poete frequētano illis vtant. Idcirco nichil mirū videri debet. si poctay ad
 ducēdo carmina: eorū hoc in loco in reqz sua sumus plurimū suffragio vti. nūc autē ad cetera trāscam⁹.

De ortu et occasu signorū scdm astrologos. Lap. scdm.

Sequit de ortu et occasu signorū prout sumūt astronomi: et prius in sphaera recta. Sci
 endū est q tam in sphaera recta q obliqua ascēdit equinoctialis circulus semp vni formiter
 scilicet in tēporibus equalibus equalēs arcus ascendunt. Ab ortu emi celi vni formis est: et
 angulus quē facit equinoctialis cū horisontē obliquo nō diuersificat in aliquibus horis.
 Partes vero zodiaci non de necessitate habēt equalēs ascensionēs in vtraqz sphaera: quia
 quāto aliqua zodiaci pars rectius oritur: tanto plus tēporis ponitur in suo ortu: butus si
 gnū est: quia sex signa oriunt in longa vel breui die artificiali: similiter et in nocte. Ho
 tandū igitur q ortus vel occasus alicuius signi nichil aliud est quam illam partem equino
 ctialis oriri: que oritur cum illo signo oriēte vel ascendēte supra horisontē. vel illā partem
 equinoctialis occidere que occidit cū illo signo occidēte: id est tendēte ad occasum sub ho
 risontē. Signū autē recte oriri dicitur cum quo maior pars equinoctialis oritur: oblique
 vero cum quo minor. Similiter etiam intelligendū est de occasu.

Dic de ascensione atqz ortu signorū cuius presertim astronomi pncipua cura est: exequitur autē
 Ortus ergo astronomicus signi est ortus: ascēditqz eius partis equatois circuli: que vna cum signo
 ex orientis parte super horisontem emergit: et hoc pacto de ortu partis signi dicam.
 Signum recte oriri dicitur: quo cum maior pars equatois oritur: et ita de parte signi dicitur.
 Signū oblique ptonos oriri dicitur: quo cū minor pars equatois oritur: et ita quoqz de parte signi dicitur.
 Occasus astronomicus signi: est descensio eius partis equatois ex parte occidentis: que cū signo pte
 cepit: ptonaqz tendit sub occasum: qui et bisariam dicitur: in rectum scilicet et primum.
 Occasus signi rectus: est quotiens maior pars equatois ptona cū eo simul occidit: et dicitur sub occasum
 Occasus vero signi ptonos: obliquus: est quotiens equatois ptona minor sub horisontē simul vnaqz
 cum signo demergit. Et intelligitur maior ptona equatois cū signo aut oriri aut cadere quoties plus
 res 30 gradibus equatois cum signo aut emergunt aut decedūt. Et cōtra: minor si ptona 30 gradi
 bus cum eo oriantur: occidantur: et hoc pacto de occasu partium intelligere facillimum est. Et de huius
 modi ascensionibus asserente sunt nonnullē regule: quas auzorio littera continet.
 Prima est. Equinoctialis circulus tam in sphaera recta q declinat regularis: vni formisqz ascēdit ita vt
 in quibus cōtineat equalēs arcus: ptonesqz cōscēdēt: quo fit vt cū in omni horisontē 1 4 horarū
 intervallo: cōpletā equatois circuli reuolūtionē cōtineat: in vna ergo qualibet hora cōtinuo equatois 1 5
 gradus emergūt: sic itē cū horisontē rectus: oēs arcus diurnos vbi vis gentū equa patione cum no
 cturnis equat: vt sex equatois signa (hoc est gradus 180) duodecim horarū intervallo in suo oim cōscēdēt.
 Secūda zodiaci circuli nō vni formis ascēdit: neqz in sphaera recta q declinat: sed obliqua: qz quāto ptona 30
 diaci rectior ascēdit: ita ā plius tēporis mora suo ortu cōscēdēt: et tēporis ptona obliqua: ita cōtractione.
 Unde cognoscere pōtū est presertim obliquū horisontē habēntibus: que recte: que ne ptona signa ori
 antur: occidantqz. Nā cū illis propēssima dico artificialis (quā morā solis sup horisontē nūcupamus) 12
 horis superet: vt que habitantibus ad Lynosurā sole subeēt: cancerū cōtingit sex signa illa die sup hori
 sontem emergēna vt recta oriantur: ptonaqz cadūt necesse est: vt esto verbi causa illos dico lōgissima 1 5
 horarū spacio vidēt: qz nobis Parisianā academiā colēntibus accidit. Cum emi in toto illo: 1 5 horarū
 intervallo solis sex signa zodiaci que sūt cancer: leo: virgo: chelē: scorpio: et sagittarius oriantur: cōscēdēt
 dāqz sup horisontē: et in 12 horarū intervallo totē equatois signa cōscēdēt: ergo in 1 5 horarū inter
 uallo maior equatois ptona q signa sex cū sex zodiaci signis oriantur: recte igit oriantur cancer: leo: virgo:
 chelē: scorpio: atqz sagittarius: et in cōtractissima die que est sole subeēt: boue: capricornus: aquarius:
 (que verbi causa sūt 3 horarū) remant 6 zodiaci signa super horisontē: que sūt capricornus: aquarius:

piscos: aries: taurus et gemini. at in 3 horarū intervallo pncipua 6 signis equatois oriantur: oriantur emi vni
 tagat qz tō: ergo capricornus: aquarius: pisces: aries: taurus: gemini oblique oriantur: cū illis minor: qz
 totis ptona orit: et hoc habitantibus ad chelē: habitantibus emi ad egocerotā: capricornusqz oppositū euēni
 ret. Et eadē die cancer: leo: virgo: chelē: scorpio: et sagittarius: recte oriantur: ptona: obliquaqz declinat
 in contractissima nocte (vt verbi causa q 3 horarū est) quādammodū sole initia canceri subeunt parisianā
 accidit: 6 illa signa occidit: at solē equatois tēporis in illo 3 horarū intervallo illis cōcedit: cadūt igit
 ptona: illa 6 signa. et eodē pacto ostēdas capricornus: aquarius: pisces: aries: taurus: et geminos occide
 re recte: qz occidēt in ptractissima longissima nocte. Et quāuis ocularis sphaere inspectio ad hec et
 scēntia rite intelligēda nōnihil afferat pūti: vt cū cōto ingenio tāqz fabricatū inueniat: q arcuum
 ascensionū: cū ptona: cū magnorū discrimina: fatis apte mōstrēt: quāpropt vt dilucidi: oia patēt: se
 pū: ascensionū tabule cōsalde crātneqz pūno irouendū officij pōt demonstratōes sustinet: quo pa
 cto signiferi circuli i verorū horis: ascensionū inēditatē esse necesse est: cetera id genū scēntia: in vna
 quaqz emi disciplina opere pūci ducendū est illa sola tractari q in ea bñ cognosca deprehēdit: q valeant.

P punctus orientis
 Q punctus meridiei
 R punctus occidentis
 S punctus medienocitiae
 a circulus equinoctialis
 b horisontē rectū habēntis
 c et sub puncto c
 d horisontē obliquū vbiqz
 alibi designabitur per li
 neā quācūqz inter c b et
 a v iacent: et per
 quācūqz alia inter
 a b et c

cl.

P R O O E M I V M
IOANNIS DE SACRO
B O S C O .

TRACTATVM de sphaera quatuor capitulis distinguimus, dicturi primo compositionem sphaera, quid sit sphaera, quid sit eius centrum, quid axis sphaera, quid sit polus mundi, quot sint sphaera, quae sit forma mundi.

IN secundo de circulis, ex quibus sphaera materialis componitur, & illa supercaelestis, quae per istam representatur, componi intelligitur.

IN tertio de ortu, & occasu signorum, & de diuersitate dierum, & noctium, & diuisione climatum.

IN quarto de circulis, & motibus Planetarum, & de causis eclipsium.

C O M M E N T A R I V S .

INSCRIBITVR hic libellus de Sphaera, id est, de figura quadam globosa, seu rotunda, varios, & diuersos circulos continente quae sphaera materialis solet nuncupari, inuenta miro artificio ad hoc, ut aliquam de rebus caelestibus habere notitiam possimus. Quoniam enim in nostra potestate non est, caelos quando libuerit ascendere ut ibi gradus, circulosque consideratos visu percipiamus, eosque reuoluamus, vndeunque, & quocumque voluerimus: Rursus neque hominis aetas sufficit expectare ea omnia, quae in caelo futura sunt, neque vllus hominum, dum viuit, ea omnia quae praesentia sunt, intueri potest: Amplius, nunc hic dies existit, illic nox: His modo Sol oritur, vel alia stella quaeuis, illis vero occidit: Hi sub sphaera obliqua, illi sub recta degunt: & denique nullus omnibus in locis habitare simul eodem tempore potest: quae tamen omnia requiruntur, ut aliquam possimus cognitionem habere eorum, quae in caelesti illa regione sunt. Idecirco magna industria, summoque ingenio, excogitarunt artifices huius disciplinae mira eruditione praediti materiale aliquod instrumentum, quod nobis omnia illa quae in caelo imaginamur, scire desideramus, ob oculos poneret. Tale igitur instrumentum appellatur, Sphaera materialis, de qua inscripsit suum libellum auctor hic, non quod quasi ex proprio instituto de hac velit describere. Principalis enim eius intentio est in hoc libello agere de sphaera illa caelesti in cuius gratiam haec materialis est inuenta. Sed quoniam, ut diximus, notitia eorum quae in caelo apparent acquiri minime potest absque sphaerae materialis usu, ideo suum libellum de hac sphaera inscripsit, ita tamen, ut omnia, quae de hac sphaera dicentur, ad illam caelestem sphaeram referantur.

TOTVM igitur studium auctoris in eo positum est, ut per sphaeram mate-

Quem ordinem seruet auctor in sphaera tradenda.

Inscriptio huius operis.

Cur ob Astronomi, sphaera materialis inuenta sit.

Pracipue in hoc lib. agitur de sphaera caelesti.

Intitio auctoris.

in occasum : Idcirco auctor noster volens vtramque tractationem breuiter perstringere, in tertio cap. agit de primo illo motu, & de omnibus, quæ ratione illius accidunt in variis regionibus, nempe de ortu & occasu signorum, quæ à primo mobili perpetuò ab ortu in occasum deferuntur: Item de diuersitate dierum ac noctium, quæ ob diuersum ortum, obitumque signorum diuersis in locis varia existit: & denique de climatibus, in quibus huiusmodi diuersitas reperitur, differit. In quarto vero cap. disputat de circulis, orbibus, & motibus planetarum, & de causis eclipsium Solis & Lunæ, & de iis, quæ ratione secundi motus contingunt. Atque ita compendio quodam videtur hoc libello totam scientiam de rebus cælestibus fuisse complexus.

CAPVT PRIMVM.

SPHÆRA igitur ab Euclide sic describitur. Sphæra est trāsus circumferentia dimidij circuli, quæ fixa diametro eoufque circumducitur, quousque ad locum suum redeat. Id est, Sphæra est tale rotundum, & solidum, quod describitur ab arcu semicirculi circumducto.

Sphæra definitio.

COMMENTARIVS.

Hoc primum caput continet principia, ac fundamenta totius Astronomiæ, de quibus etiam doctissime differit Ptolemæus in Prima Dictione suæ magnæ constructionis. Diuidi autem poterit commodissime in quatuor præcipuas partes. Prima pars cõtinet quinque definitiones, duas quidem sphæræ, tertiam centri sphæræ, quartâ ipsius axis mundi, & quintam polorum mundi.

Quid in primo capite Sphæra agatur.

In secunda parte continetur diuisiones quædam sphæræ: In tertia, quænam sit mundi forma, explicatur: In quarta denique quædam conclusiones de cælesti & elementari regione auctor demonstrat.

Vt autem duæ sphæræ definitiones intelligantur, aduertendum est, apud Mathematicos tria genera quantitatum duntaxat reperiri: Sub primo continentur omnes lineæ, quarum extremitates sunt puncta: Sub secundo includuntur omnes superficies, quæ lineis terminentur: Tertium denique genus corpora, seu solida complectitur, quorum extrema sunt superficies. Linea est longitudo sine latitudine, vnam tantum habens dimensionem qua secundum longum diuiditur. Superficies verò est latitudo profunditatis experta, duas duntaxat recipiens dimensiones, vnam secundum longitudinem, alteram secundum latitudinem. Corpus denique, siue solidum est magnitudo tres admittens dimensiones, longitudinem videlicet, latitudinem, & crassitiem seu profunditatem: Neque alia magnitudo, siue quantitas à Mathematico præter has tres cõsideratur, quod plures dari non possint: cum nec plures dimensiones tribus prædictis queant reperiri. Quod quidem ad initium librorum de cælo Aristoteles licet conetur multis rationibus probabilibus confirmare, Mathematici tamen id ipsum vnica demonstratione clarissima ostendunt, quam libuit hic appone-

Quantitatum trium tantum sunt genera.

Linea quid.

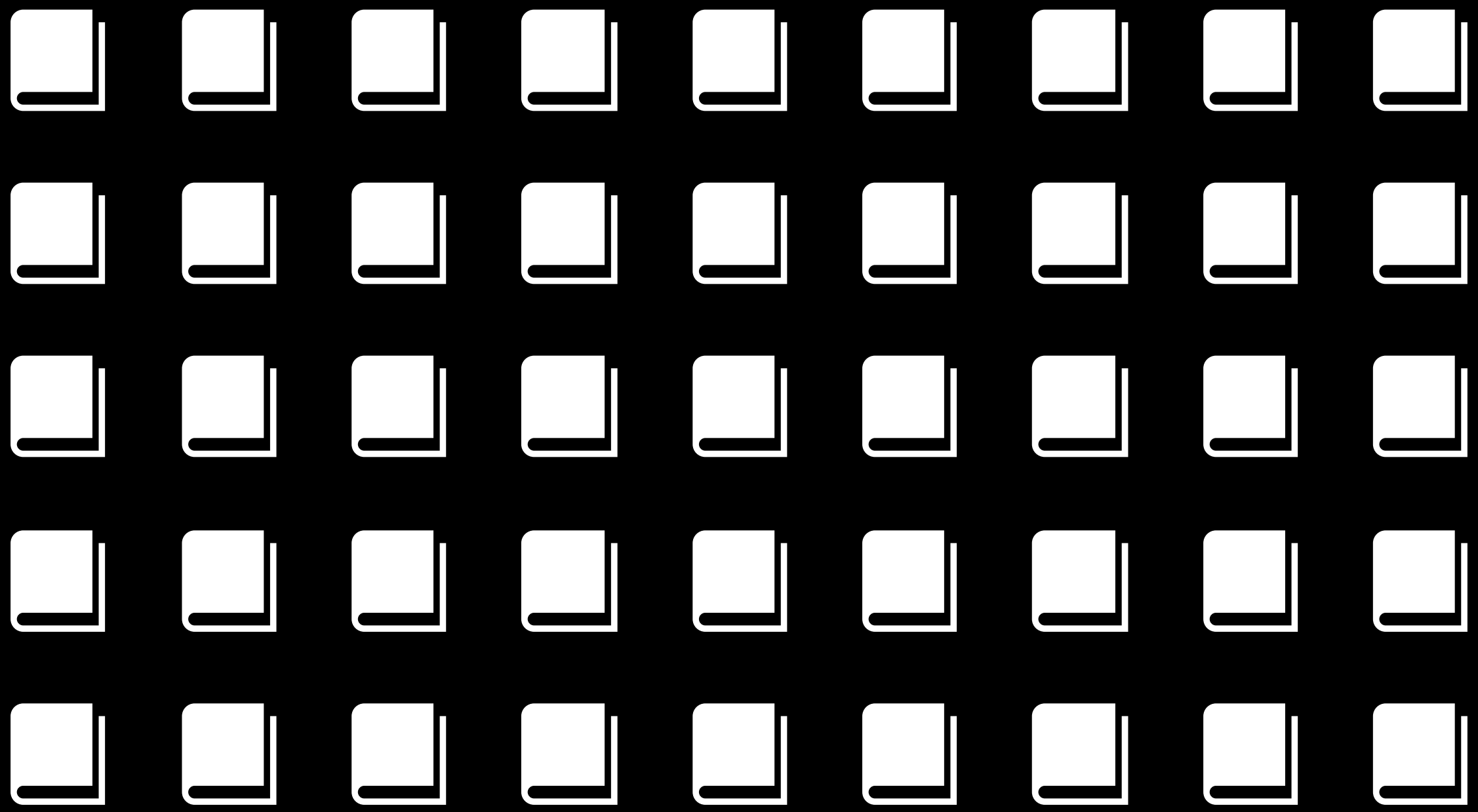
Superficies quid.

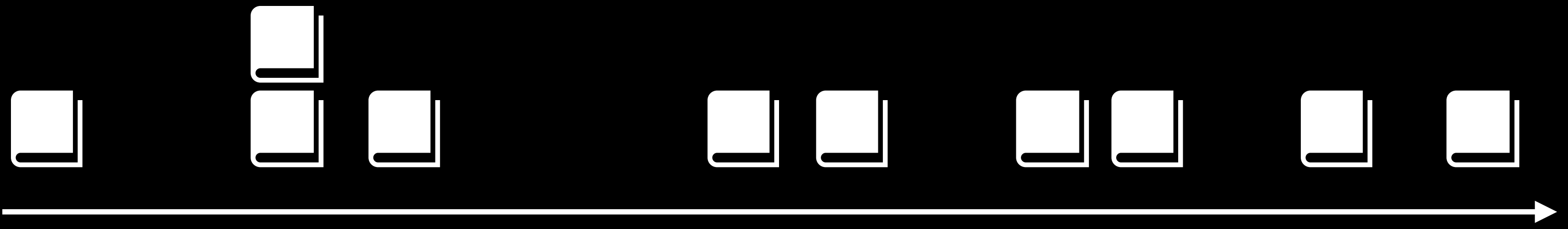
Corpus quid.

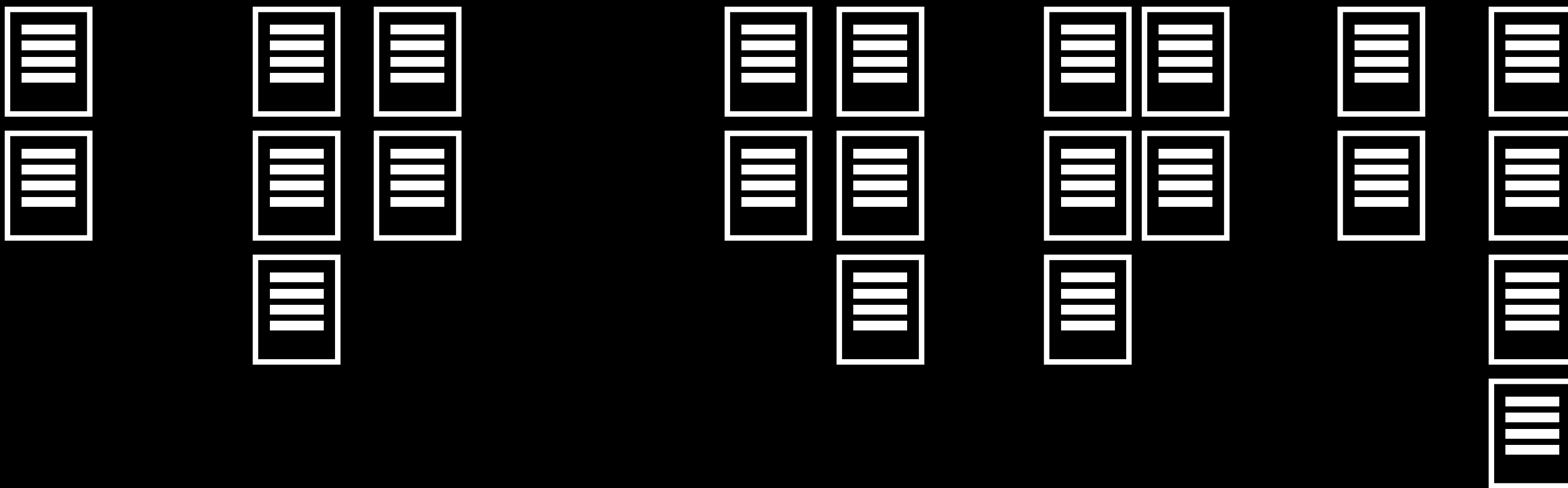
Current State

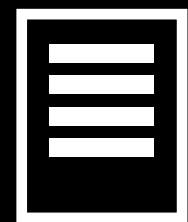
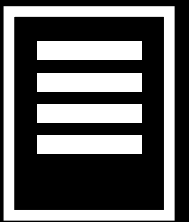
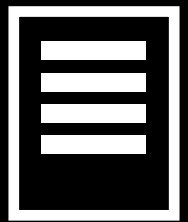
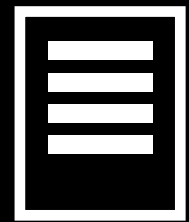
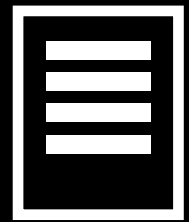
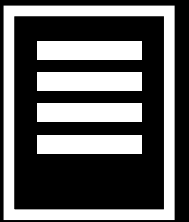
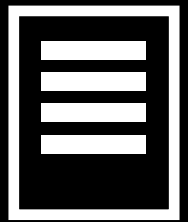
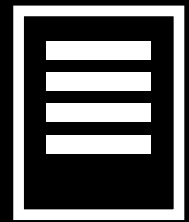
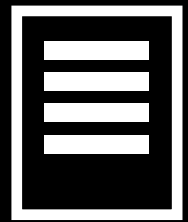
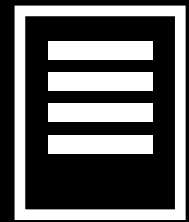
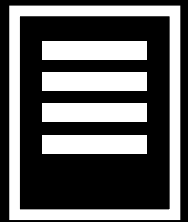
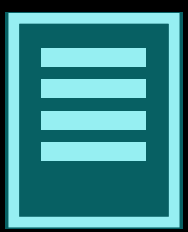
Drupal database containing bibliographic information on 444 treatises published between 13th and 17th century

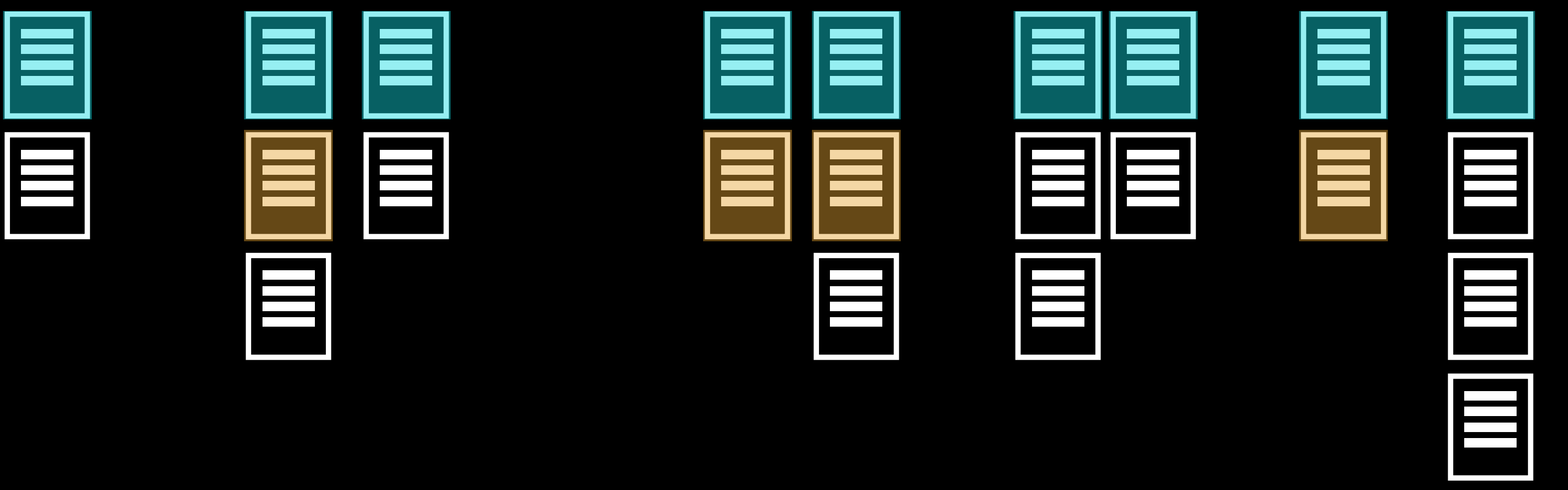
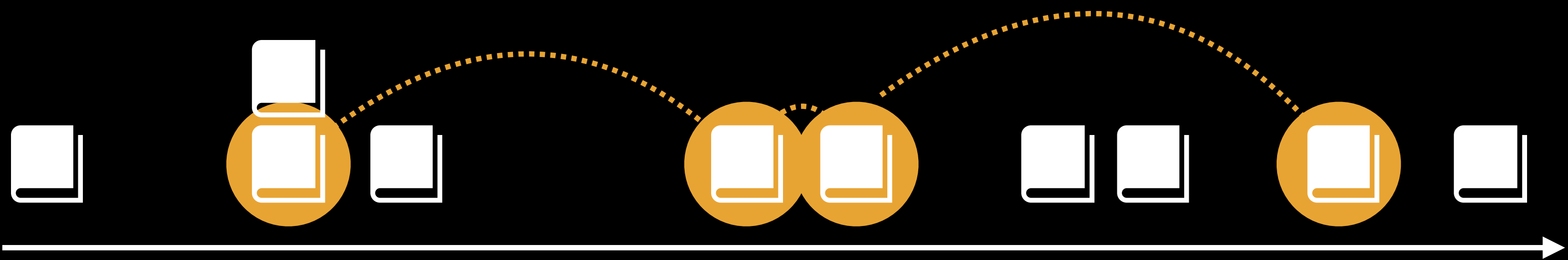
Next Steps

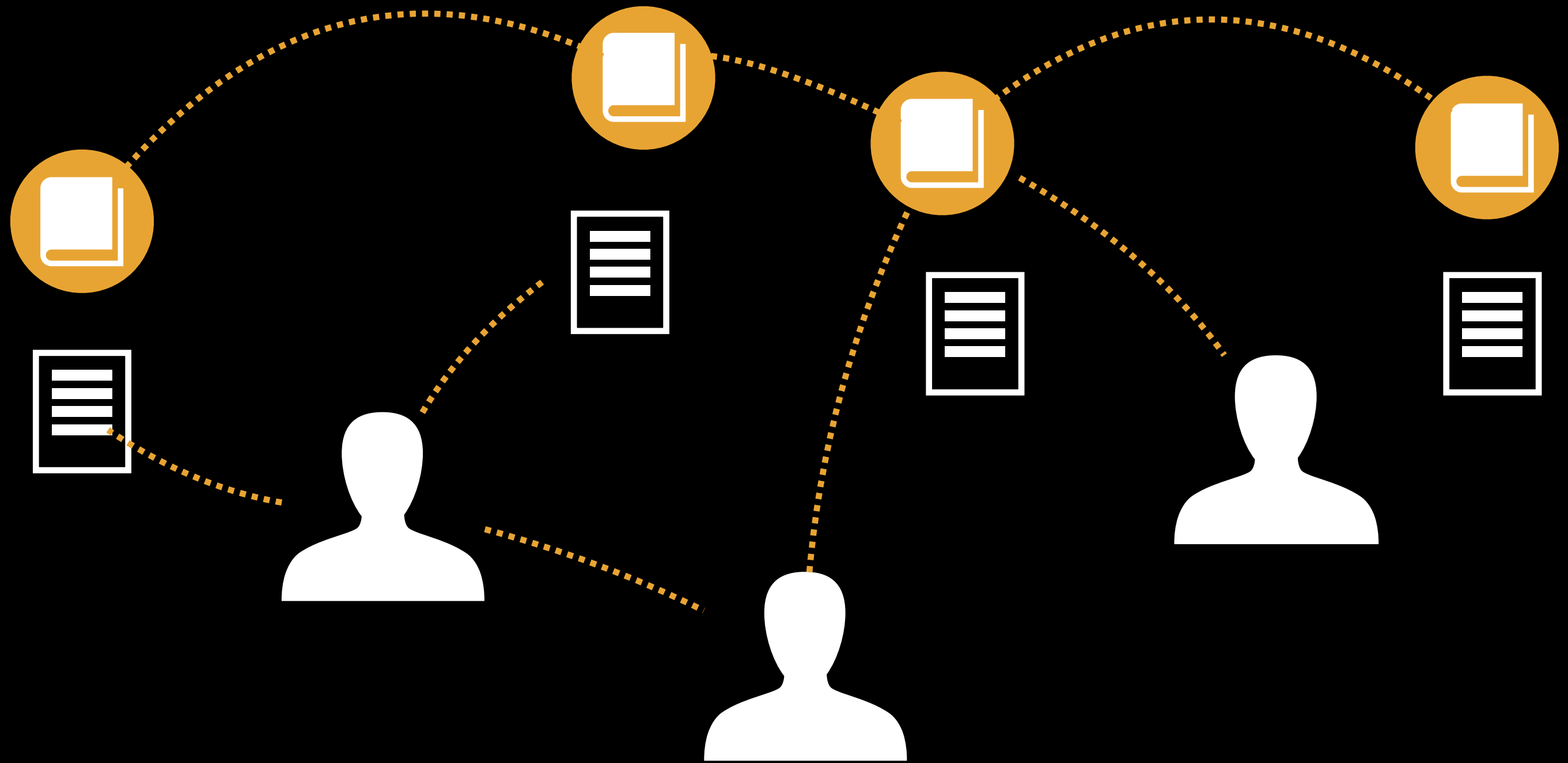

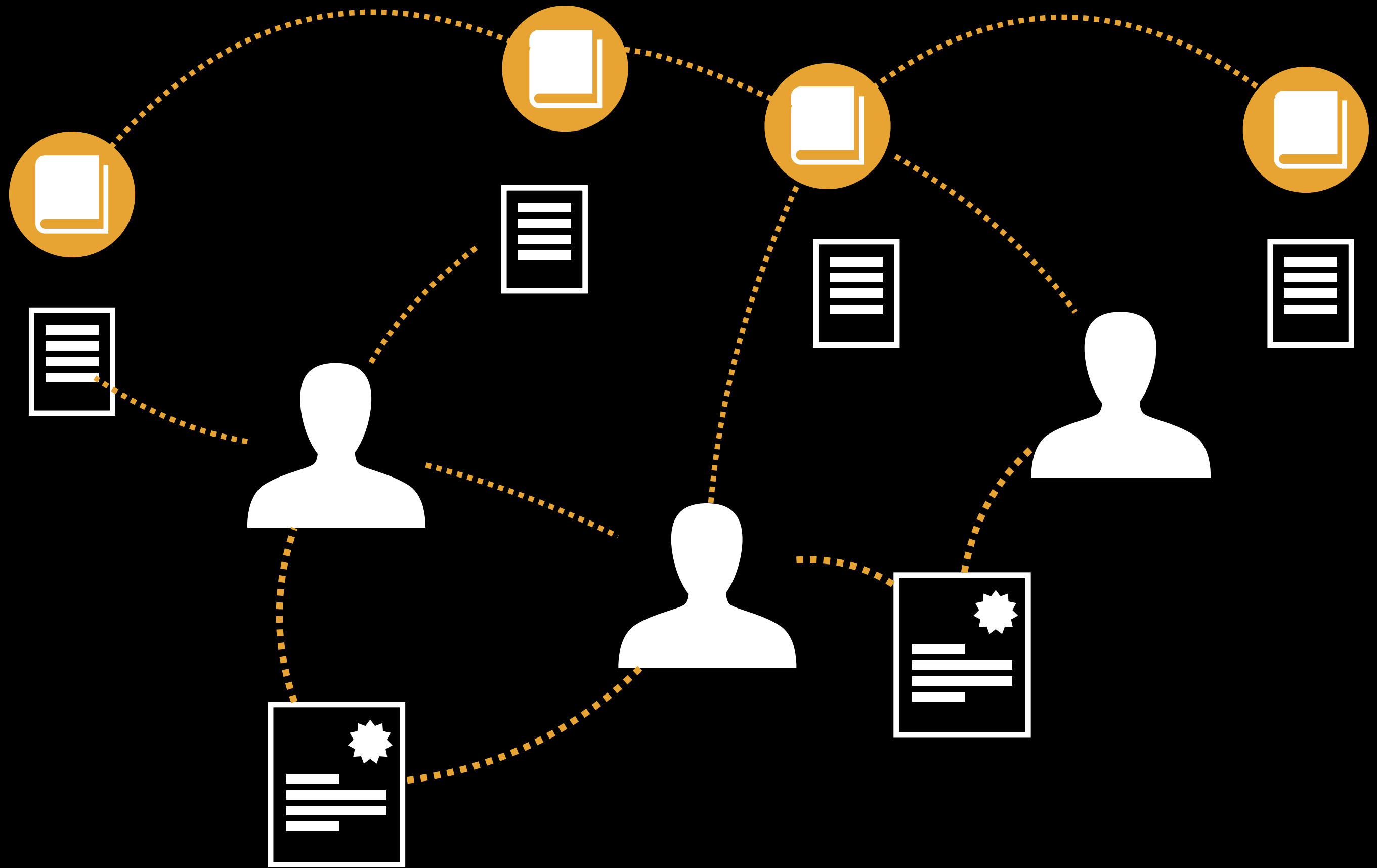

Our Approach

CIDOC-CRM / FRBRoo

RDF

Metaphactory

Why

ResearchSpace

Flexibility

Separation of data and software

Compatibility and maintainability of research data

Accepted standard

Alignment with our research IT strategy

Resources

Online Examples

Tutorial

Documentation

Problems Encountered

Modelling parts of publications

Location of Expression within Item

Origin and composition of publications

Wishlist

More Examples

Open Source

Thank You

Florian Kräutli
Max Planck Institute for the History of Science

@fkraeutli